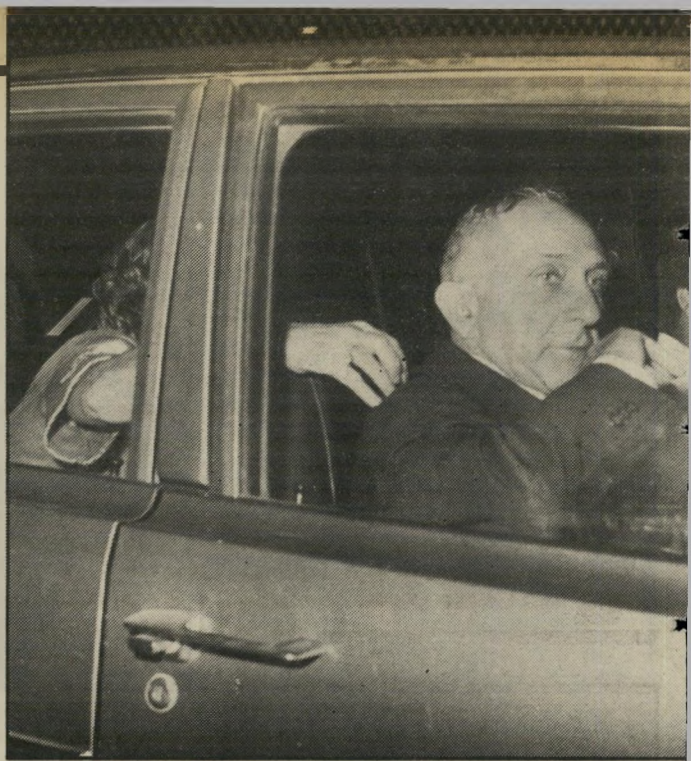

לרדוף אותו, והפציץ את מוסדות המדינה בפניות. בטענה שנהגו במוסד לפנים משורת הדין.

מי שבר זה עבר, אבל הוא השאיר רישום עמוק על מיישפחת מווס. שחיתה את שני הצדדים של הטרגדיה של תאונת-הרכים. ההרגשה הסתומה כי רוכצת עליה קללה לא נטשה אותה מאז.

הטנוע נחתה על פולה מווס מכה חדשה, האכולית מכולן, ושוב קרה הדבר על הכביש.

אדם על הכביש

ב יוב הראשון, ערב חגיגות הסוכות, שהתה מיישפחת מווס בקיסריה.

בחופשתי החג. נוח החליט לנסוע לתל-אביב כדי להשגיה על עבודת העיתון. העיתון היה חייו, והוא לא יכול היה להתקיים יום בלעדיו.

חתנו עמירם ניר, בעל בתו ג'ודי, יועץ ראשי-הממשלה למלחמה בטרור. התנדב להסיע אותו לתל-אביב. ניר רצה להביאו עד לשער בניין העיתון, אך זה היה כרוך בסיכונים גדולים, ולנוח מווס לא היתה סבלנות. הוא ביקש את ניר להוריד אותו מול בניין העיתון, בצד המערבי של הכביש. ניר המשיך לנסוע מבלי להסתכל אחורה. הוא לא יכול היה לדעת שתוך שניות תתרחש טרגדיה. השעה היתה 8 ועשר דקות בבוקר.

גם בתו תמי לא ידעה. היא היתה

חתונה במילחמה נוח ופולה חותכים את עוגת החתונה. שנערכה ב-1948. החתונה נערכה במועדון ויצו ברחוב הירקון, והזוג גר בשדרות-ירושלים פינת נחמני.

בבניין ידיעות אחרונות וירדה למטה, כדי ללוות אורה. היא ראתה בכביש התקהלות והבינה שמישהו נדרס. היא הגישה כוסמים לאדם מבוהל שנכנס למערכת בריצה כדי להזעיק אמבולנס.

בכל חלונות הבניין ראו העובדים שאדם מכוסה בדם שוכב ברחוב. אך שום צלם לא מיהר לצלם אותו. העיתון כבר הופיע. זה היה ערב-החג, ולא היה עניין חדשותי מיוחד בתאונה.

מקום זה בכביש הסואן, ליד הקריה, מועד לפורענות. לפני חצי שנה נהרגה שם הנערה אליענה פורר, בנסיבות דומות. לפני כן נהרג שם נהג אגד, הכביש מחולק לשלושה מסלולים נפרדים — המערבי דרומה, המזרחי צפונה, ובאמצע מסלול

הולכי-רגל רבים במקום זה. הוא הסתכל באופן אינסטינקטיבי לכיוון הנגד, דרומה. מבלי לשים לב לעובדה שבמסלול הזה יש תנועה בשני הכיוון נים. אוטובוס מס' 60, שבא מכיוון צפון, דרס אותו.

האמבולנס הגיע רק כעבור 15 דקות, והבהיל אותו לבית-החולים איכילוב. שם קיבל אותו הפרופסור לנוירוכירורגיה אלברט בריטל — אותו הרופא שקיבל לפני 27 שנים את הבן גילעד אחרי תאונתו. אז עבר בריטל (לשעבר בכמהרס) בבית-החולים בילנסון.

מוחו של מווס היה הרוס. ליבו עוד המשיך לפעום במשך 22 שעות, בעזרת המיכשור הרפואי. אך מהרגע הראשון היה ברור כי אין תיקווה לחייו.

שהה בשווייץ. נעשו נסיונות נואשים למצוא אותו ולהזעיק אותו ארצה. הוא עלה למטוס בציריך, אך כעבור זמן חזר המטוס לנמל-התעופה השווייצי בגלל תקלה. רק לקראת חצות יצא שוב, ונוני מווס הגיע ארצה שעה קלה לפני שאביו נפח את נישמתו רישמית. הראשון מבני-המשפחה שהגיע לבית-החולים היה זאביק, בן-אחיו. הוא התקשה לזהות את דודו.

אחריו באה פולה, "כשהגעתי לבית-החולים קיבל אותי בריטל, שהפך לידיד-מיישפחה אחרי התאונה של עדי. הוא אמר לי שנוח נפגע בריק כמו עדי. הוא אמר: קחי את החדר שלי. הדבר היחיד שהשתנה ב-27 השנים היה שהקפה היה הפעם יותר טוב. אז לא הייתי מסוגלת לשבת או לשכב.

ילדיו לעבוד בעיתון שבבעלותו. תמי, הבת, עובדת באגף ההפצה. הבן נוני עובד בדפוס ידיעות אחרות. נות ומפקח עליו. וג'ודי עובדת בעיתון כעיתונאית.

עם ג'ודי הבת, שנישאה לעמירם ניר, כתב צבאי לשעבר בטלוויזיה, והיועץ של ראשי-הממשלה למלחמה בטרור. נוח עודד את

עמדתו על הרגליים במשך 28 יום, ועבדת בבית-החולים עד שעדי נפטרה הפעם עמדתו 22 שעות.

הפיכה בעיתון

נ יוב היה בנו של יהודה מווס. מייסדו של ידיעות-אחרונות. גביר יהודי טיפוס, עתיר נכסים וחוכמת חיים.

מווס הזקן בא ארצה מלודג', לשם הגיע אחרי מלחמת-העולם הראשונה מרוסיה. הוא עסק בפולין במיסחר עצים ובמפעלי-טכסטיל, והקים בארץ את בית-החרושת לודג'יה לגרביים. שנקרא על שם העיר שממנה בא. הוא עסק גם בנכסאות, בפרדסים ובקר קעות, לפני שרכש את עיתון-הערב ידיעות-אחרונות.

המינחן הגדול של יהודה מווס בא ב-1948.

באותה שנה — שנת המלחמה — הונחתה על מווס-האב ועל המיישפחה כולה מהלומה מידי ארם. עורך ידיעות אחרונות, עזריאל קרליבך, עיתונאי מזהיר ואישיות הפכפכה, רב עם מוסס וערך לו הפיכה שנועדה להיות קטלנית. ניה, בבוקר בהיר אחד נטש את ידיעות אחרונות. יחד עם כמעט כל חברי-המערכת, ויסר עיתון מתחרה — ידיעות מעריב. ששינה אחר-כך את שמו למעריב — אשר הופיע מייד. קרליבך ואנשיו היו בטוחים שזהו סופו של ידיעות אחרונות. מווס הזקן, שלא היה עיתונאי אלא סוחר, נשאר לבדו.

הם טעו בהערכת האיש. מווס הזעיק את בני המיישפחה — וגם את נות, שהיה חבר קיבוץ בית-השיטה —

המיישפחה שמעה על האסון בטל-פון, מפי הרופאים. כך נודע לתמי כי האיש שאותו ראתה מרחוק על הכביש היה אביה. כך נודע לעמירם ניר כי חותנו נדרס שניות מעטות אחרי שהורידו ממכוניתו. כך נודע לפולה כי בפעם השלישית נהרסו חייה עלידי תאונת-דרכים.

לכן נוני נודע הדבר באיחור. הוא

תמונה אחרונה של נוח ופולה מווס ביחד צולמה בחתונת שנערכה בוויולה של הזוג, על חוף ימה של הרצליה. הזוג נראה מאושר.